

Ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale consacrată celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii

În dimineața zilei de 29 decembrie, la Palatul Marii Adunări Naționale, într-o atmosferă sărbătorească, deputații marelui stat al țării s-au întrunit în ședință jubiliară consacrată celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

Stema Republicii domină întreaga incintă. Sub revărsarea bogată de lumini ea strălucește în reflexe aurii.

În această sală, unde în urmă cu două decenii, Adunarea Deputaților proclama Republica, se află mulți dintre cei ce au luptat pentru pregătirea și împlinirea actului de însemnătate istorică în viața țării și a poporului român, în dezvoltarea victorioasă a României pe calea socialismului. Sînt prezenți la jubiliara întâlnire reprezentanții alesi ai națiunii, muncitorii și țărani, savanți de seamă, conducători de fabrici și uzine, cadre didactice, lucrători ai agriculturii de stat, militari, cunoscuți oameni de artă.

În parte numeroși invitați, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucurătoare, reprezentanți ai vîștii științifice și culturale, generali și ofițeri superiori.

Sînt de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Asistă, de asemenea, ziaristi români, corespondenți ai presei străine.

Ora 12. Sosesc conducătorii partidului și statului. Întreaga asistență îi întâmpină cu puternice și îndelungi aplauze.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu.

În loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a deschis ședința jubiliară.

Întîmpinat cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care a prezentat Exponerea cu privire la cea de-a XX-a aniversare a proclamării Republicii.

Deputații Marii Adunări Naționale și invitații la sesiunea jubiliară au subliniat expunerea în repetate rânduri cu aplauze puternice. La sfîrșit, minute în șir, asistența a aplaudat îndelung pentru scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România, pentru Partidul Comunist Român, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre, pentru unitatea țărilor socialiste, coeziunea partidelor comuniste și muncitorești, pentru pace între popoare.

Înceind lucrările sesiunii, președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a spus:

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele Biroului Marii Adunări Naționale să vă adresez cele mai călduroase felicitări cu prilejul aniversării Republicii, iar pentru noul an să vă urez sănătate, fericire și noi succese în activitatea dv., datorită înfloririi continue a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Declar închisă cea de-a 8-a sesiune a Marii Adunări Naționale.

Lucrările ședinței jubiliare a Marii Adunări Naționale consacrate celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii au fost transmise de posturile noastre de radio și televiziune.

După-amiază, în sala Palatului, a avut loc spectacolul festiv organizat cu prilejul aniversării Republicii.

(Agerpres)

Tenakins 67

Mai mult de 1000 de medalii!

Sportivii români pe marile stadioane ale lumii

1947—1967! Despre fiecare din anii acestor două decenii de viață s-ar putea scrie câte un volum. O istorie — chiar și restrînsă la aria sportului — ar trebui să cuprindă multe, foarte multe fapte, fiecare dintre ele reprezentînd summul eforturilor entuziaste, lupta extrem de grea a tacepturilor pentru a învinge mentalitățile și reticențele, pentru a da o rîmicitate aierată, și de zi, în tîlîmirii tîneretului țării cu stadionul, cu activitatea sportivă.

Astăzi, la ora acestui mare bilanț, cîntărețul îi revine o sarcină extrem de plăcută dar, în egală măsură, și extrem de grea: să selecționeze din impresionant nolan de realizări pe cele mai semnificative; să aleagă din multimea performanțelor de valoare pe cele mai strălucitoare și din teaurul trofeelor cucerite de sportivii români pe diferite meridiane ale lumii să le rețină pe cele mai reprezentative, toate acestea pentru a ilustra drumul parcurs în acești douăzeci de ani de mișcarea sportivă din România.

Cum să procedăm însă pentru a putea cuprinde cît mai multe fapte, efi mai multe realizări?... O soluție — poate nu cea mai nimerită — ne-a condus la compartimentarea acestui lelopest al sportului românesc. Ne vom reținîti, așadar, cu purtătorii tricolorului nostru la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și la cele europene și, într-un ultim capitol, la alte mari competiții sportive internaționale.

Așadar, JOCURILE OLIMPICE. Delegațiile sportive ale României au participat — în acest rîstimp — la 4 ediții ale J. O. de vară (1952 — Helsinki, 1956 — Melbourne, 1960 — Roma, 1964 — Tokio) și la tot atîtea „olimpiade albe” (1948 — St. Moritz, 1952 — Oslo, 1956 — Cortina d’Ampezzo, 1964 — Innsbruck). Bilanțul este credem edificator: 11 medalii de aur de campioni olimpici, 9 de argint și 19 de bronz, toate cucerite în întrecerile olimpice estivale.

Reamintindu-ne de trecutele Olimpiade, poate că cea mai mare bucurie ne-a adus-o atletismul. Și aceasta din două motive: mai întîi pentru că atletismul a fost, este și va fi sportul nr. 1 al Jocurilor și o victorie realizată în cadrul întrecerilor olimpice are o semnificație în plus, în al doilea rînd, pentru dublul succes (Roma—Tokio) al multiplei noastre campioane și recordmane Iolanda Balas. Să adăugăm la acestea și faptul că în capitala Japoniei, pe marele Stadion Național, Imnul României a răsunat și în cîntarea victoriei Mihaelei Penes, campioană la aruncarea suliței.

Leon Kotman, figură memorabilă a escalei olimpice — Melbourne, a realizat și el „eventul de aur”, obținînd la o singură ediție două medalii: la canoe viteză și fond. Regretatul Iosif Sirbu, primul campion olimpic al României, canoistul Simion Ismailciuc și Alexe Dumitru, boxerul Nicolae Linca, „pistolarii” Ștefan Petrescu, „aleristul” Ion Dumitrescu și luptătorul Dumitru Pirvulescu completează — înainte de Ciudad de Mexico — lista campionilor noștri olimpici. „Colecționari de medalii” — este drept, nu de aur — sînt și Gheorghe Lichiardopol (două „bronzuri” la pistol viteză — Helsinki și Melbourne), Lia Manoliu (două „bronzuri” la aruncarea discului — Roma și Tokio), Ion Cernea (un „argint” și un „bronz” — Roma și Tokio), Ion Cernea (un „argint” și un „bronz” — Helsinki și Roma), fetele din echipa de gimnastică (două „bronzuri” — Melbourne și Roma). Ar mai fi de semnalat faptul că medaliiile obținute împreună cu celelalte fete, gimnasta Elena Leuștean le-a mai adăugat un „bronz” la sol, la J.O. din 1956, Leon Rotman și Dumitru Pirvulescu au în colecție, pe lângă titlurile amintite de campioni olimpici, și cîte o medalie de bronz!

Fără de numal două medalii olimpice din trecut, cele 39 cîștigate de reprezentanții sportivilor ai Republicii noastre sînt elocvente. În primul rînd, despre vasterile posibilități puse la dispoziția tîneretului nostru pentru a se putea realiza deplin și în acest domeniu de activitate.

Să trecem acum la capitolul următor: CAMPIONATELE MONDIALE. Aceste mari competiții ale tîneretului lumii au constituit întotdeauna un obiectiv principal al preocupărilor sportivilor și antrenorilor noștri. De-a lungul celor două decenii, vitrina cu trofee a mișcării sportive din România s-a îmbogățit permanent, an de an. Și-au depus acolo simbolul succesului, răsplata străduțurilor

în greaua luptă pentru cucerirea laurilor de campioni mondiali, calacștii și canoștii (12 medalii de aur), handbalștii și handbalștele (5 titluri supreme la „11” și la „7”), tenisul de masă (18 victorii), popcele (4 locuri 1), luptele greco-romane (3 titluri), tirul și scrima (cîte 2 medalii de campioni), paratșismul, pescuitul staționar și șahul (compoziție) — cu cîte o victorie. Alte 68 de medalii (argint și bronz) completează palmaresul participărilor sportivilor noștri la campionatele lumii.

Sport cu serloase ecouri în arena olimpică, calacul și canoarea constituie clou-ul ultimilor ani. Deși cu o istorie relativ nouă (această ramură nici nu numără, în țara noastră, două decenii de existență), calacul-canoarea s-a impus rapid și oriunde s-au disputat întrecerile, ele au demonstrat clasa înaltă a reprezentanților școlii românești. Aurel Vernescu, cea mai rapidă padelă a lumii, are 4 medalii de aur dobîndite în lupta cu cel mai puternic adversar, prezenți la startul marilor întreceri de la Jajce și Grünau. Din această admirabilă flotilă au mai făcut parte Vasile Nicoadă și Haralambie Ivanov, de trei ori campioni al lumii, Afanasie Scioteiu, Mihai Turces, și încă mulți alți sportivi destoinici.

Locul III la campionatul mondial de la Stockholm atestă — nu este credem nici un paradox — marea valoare a handbalului în 7 din țara noastră, căruia l-au dat strălucire cele două medalii de aur cucerite de echipa masculină a României la mondialele de la Dortmund și Praga. Fetele, cu 3 medalii de aur (două au fost obținute la handbalul în 11) sînt și ele prezente la marea sărbătoare. Și cînd te gîndești că handbalul în 7, ca și calacul-canoarea, este abia la vîrstă... adolescenței! I Ivanescu, Moser, Hnat, Nodca, Redl, Grula, Irina Naghi, Ana Starck, Elena Pădureanu și comp sînt astăzi figuri de seamă în lumea handbalului.

Rămînd mai puțin în compania altor sporturi — n-avem ce face, ne-am propus doar o succintă trecere în revistă! — nu vom omite însă din galeria marilor campioni al lumii numele trăgătorului Virgil Atanasiu, învingător la Wiesbaden, unde a stabilit și un nou record mondial la pistol viteză, al floretistei Olga Szabo, ale luptătorilor Valeriu Bularea, Ion Cernea și Ion Baciu, ca și ale popcilarilor Ion Micorou, Petre Purje și Constantin Rădulescu. O clipă încă în lumea scrimei! Victoria floretistilor români la Montreal — orașul Expo 1967 — a produs o veritabilă senzație, explicabilă prin sulta lor de succese în fata celor mai redutabile echipe ale lumii.

Al treilea capitol: CAMPIONATELE EUROPENE. În ansamblul competițiilor internaționale, europenele apar consecvent la rubrica „compelliți regionale”, alături de campionatele Asiei și Americii, de Jocurile Pan-Americane etc. Dar, să nu uităm totuși că o serie de sporturi își au centrul de gravitație în Europa: calacul-canoarea, luptele greco-romane, bobul ș. a. Aceste sporturi, ca și unele probe din atletism, inot, tir și gimnastică sînt, chiar și pe plan mondial, un apanaaj al europeanilor, ceea ce, desigur, ridică mult nivelul valoric și importanța campionatele bîtrînului nostru continent. Evident, un bilanț pozitiv al acest capitol capătă o semnificație în plus. De aceea, cînd totalul medalilor cucerite în aceste două decenii la diferitele campionate europene se ridică la 175 este foarte greu să-ți reții condeiul de la superlativ.

42—78—55, adică medalii de aur, argint și bronz, 11 ramuri sportive frunțase pe continent și peste 50 de laureați ai campionatele — iată bilanțul evoluției sportivilor români la aceste mari confruntări sportive internaționale.

Prestigiul bobului românesc, ridicat cu ani în urmă pe vîrf de piramidă de echipajele conduse de Alex. Papană și de Dudu Frim, a fost întregit de

Romeo VILARA
Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

LUMINĂ ETERNĂ

Sportul românesc, vîstăz robust și tînz al marii noastre familii socialiste, întîmpină împreună cu întregul popor împlinirea a douăzeci de ani de Republică ridicînd spre înălțimi steagurile albastre ale tîneretii biruitoare. Această stare de spirit firească și îndrituită, izvorăște dintr-un bilanț excedentar de succese. Fiindcă, în pofida unor trecătoare insatisfacții și altor pretenții legitime cîte se mai cer împlinite, sportul nostru cunoaște marea performanță de a fi devenit o uriașă îndelețnicire de masă, cuprinzînd milioane și milioane de oameni, solicitați de bucuria stadienelor, a piscinelor, a sălilor de gimnastică, fiecare îns înțîlnindu-se cu disciplina care-i convine în cadrul unei competiții ce frizează demografia.

De la fotbalul „miuță” jucat pe maidane sordide sau de la minoritatea de privilegiați, practicanți ai sportului alb, de la cursele de automobile de odinioară, echivalente ale bătăilor cu flori de la rîndul al doilea, expresii plictisite ale unor răsfățați ai destinului, și pînă la sportul de astăzi, manifestare plenară și plurală a sănătății unui popor, e un drum de secole, de nesperat în trecutul nostru apropiat. Istoria se scrie, e adevărat, în pagini de cronică, dar se creșta în vechime și pe răboiul marilor olimpiade. Sportul nostru, beneficiarul unei istorii biruitoare, e chemat să-și scrie propria sa istorie și să contribuie la desăvîrșirea luptelor unui întreg popor, desăvîrșindu-se și depășindu-se într-o competiție fără pauze și fără răgazuri.

În acest sens credem că toți cei ce veghează la posturi de comandă sau aparent modest subordonate ale sportului românesc sînt chemați la o reexaminare atentă și responsabilă, nu aitt a listelor pe care sînt înregistrate performanțele obținute, cît la o scrutare riguroasă a climatului în care se exercită azi toate disciplinele sportive pentru eliminarea rapidă și cu exigență maximală a tuturor racilelor, îndeosebi de ordin moral, cîte mai barează drumul succeselor pe care le-ar putea înregistra activitatea noastră sportivă, bogată în talente, rezervor inepuizabil de energii creatoare.

În acești 20 de ani, sportul nostru a înregistrat succese memorabile, chiar dacă iubitorii din tribune le-ar fi dorit uneori și mai strălucitoare.

Să nu uităm atîtea izbîni în competițiile internaționale de talia olimpiadelor, a campionatele lumii și a celor europene, în care fanionul românesc a fost purtat adeseori de acești sportivi la punctul cel mai înalt al catargului, cu toate că pentru a ajunge pînă acolo ei au avut de înfruntat adversari redutabili.

Rezultatele de pînă acum sînt bune, dar evident ele pot fi și mai bune, sînd numai în puterea noastră de a le transforma în excepționale.

Anul 1968 va însemna pentru toată lumea sportivă un an al întrecerilor olimpice, unde sîntem încredințați că inteligența și perseverența românească vor avea un cuvînt de spus.

Am, cînd scriu aceste rînduri, înaintea ochilor uriașă paradă a sportivilor tîrcînd prin Piața Aviatorilor în zilele marilor noastre sărbători. Văd și admir împreună cu întreaga țară cea uriașă defilare, prilej de tonică mîndrie națională, a tîneretii patriei noastre socialiste, biruitoare.

Tîneretul e viitorul. Descifrez, în acest viitor de aur, deceniile și veacurile ce vor urma, triumfale în lumina lor eternă.

Aurel BARANGA

SĂRBĂTOARE

de
Nicolae TAUTU

Sînt douăzeci de flamuri pe culme fluturînd,
sînt douăzeci de aripi spre înălțimi deschise,
sînt douăzeci de trepte urcate rînd pe rînd
cu înclăștări în luptă, cu irizări de vise.

Și-a îmbrăcat întinsul sărbătoreșcul strai
și nu va fi pe lume podoabă-ait de rară
precum este vestmintul de necuprîns în grai
ce-l poartă azi pe umeri bogata noastră țară.

Doar l-a țesut partidul cu-al muncii roșu spor,
cu mari hidrocentrale, cu noile palate
păstrînd și busuiocul lîngă televizor
și doina continuînd-o în ample cantate!

Din larg de stadioane sportivii se ivesc
cariatide albe cu brațe îndrăznețe
susțin a țării stemă, luceașăr românesc
cu sonde, cetini, grite de rod și frumusețe.

Olimpicele torțe în ochi li se aprînd,
cununi de lauri grele țî-aduc azi, Românie,
să ne urcăm Columna spre ceruri de argint
cu largile frontoane săpate-n veșnicie!

Handbaliștii români fotografiati la Praga, după ce cucăiseră cel de al doilea titlu de campioni ai lumii

MAI MULT DE 1000 DE MEDALII!

(Urmare din pag. 1)

temerarii coborâtori pe pirta de gheață de la Igls: Ion Panturu, Nicolae Neagoe, Petre Hristovici și George Maftei. Campioni europeni în 1967, la bobul de 4, ei se pregătesc acum cu asiduitate pentru marele examen olimpic.

Pe „pirta” succesorilor de prestigiu, deschisă de Nicolae Linca în 1930, au pășit nenumărați tineri, excelent dotați pentru arta pugilistică. Două dintre ei, George Negrea și Nicolae Giju au câștigat dreptul de a purta centura de campioni ai Europei, iar alți aproape 30 de boxeri s-au reintror în țară cu medalii de argint și de bronz. Numai anul acesta, pe ringul de la Palazzo dello sport din Roma, boxerii noștri au obținut șase medalii. Este un frumos succes la care s-au adus contribuția experienței lor „mânușile de aur” de altădată — antrenorii Lucian Popescu, Ion Chiriac, Constantin Nour, Ion Popa ș. a.

Ca să nu mai repetăm aprecierile. Ecute la captoarele precedente — desl, so recunoaștem, ar merita s-o facem! —, nu insistăm asupra performanțelor de la europenele ale caiacistilor și canoștilor, ale luptătorilor și atletilor etc. Toți, nu putem trece cu vederea faptul că maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu are o bogată colecție de trofee obținute la campionatele europene: 8 medalii de aur!

Este — dacă vreți — un adevărat recordman în materie!

Ultimă escață din acest scurt lănetar: ALTE MARI COMPETITII INTERNAȚIONALE. Deși se adresează unei singure categorii de tineri, Universiadele reprezentă, în arena sportivă mondială, o competiție de mare efect. Se înfățișează cu acest prilej sportivii cu

înaltă reputație, recordmanii mondiali, campioni olimpici și continentali, lucră care l-a determinat pe specialiștii să denumescă Universiadele — „micile Olimpiade”. La aceste întreceri de anvergură, la Paris, Torino, Sofia, Budapesta etc., sportivii români au obținut 19 titluri de campioni mondiali universitari. Printre campioni: Iolanda Balas și Iuliana Ion Tirlac, care au câștigat câte trei medalii de aur.

„C.C.E.” — inițiale binecunoscute în lumea sportivă. Competiția reunește — după cum se știe — campioanele naționale de pe continent în disputele programate de diferite ramuri sportive. Echipele noastre s-au impus în întrecerile de tenis de masă, volei, handbal și rugby. 18 victorii — acesta este bilanțul participării „campionelor României la „C.C.E.”. Cele mai multe succese aparțin jucătorilor de tenis de masă de la C.S.M. Cluj — 5, urmatii de voleibaliștii de la Rapid București — 3. S-au mai impus: Crivăța Roșie și Dinamo București la rugby. Voința și Progresul București la tenis de masă femei, Dinamo, Stiința și Rapid la handbal în 7. Vorbim despre „Cupa campionilor europeni” este plăcut să ne reamintim că ultimele două finale ale competiției masculine de volei s-au desfășurat la București, între două formații românești, Dinamo și Rapid, ambele confruntări revenindu-le dinamoviștilor bucureșteni.

Și pe plan internațional schimbul de miine” își are asigurată întreceri de anvergură cu prilejul cărora se verifică potențialul, cunoștințele tehnice și tactice ale tinerilor sportivi, talentul de care dispun la începutul drumului spre

mărite performanțe. La campionatele și criteriile mondiale și europene pentru juniori și tineret, reprezentanții României au obținut 43 de medalii de aur, 28 de argint și 17 de bronz. Cei de precis este „barometrul” acestor verificări ne-o demonstrează și faptul că înainte de a începe cuțuna olimpică Mihaela Peșcu devenise campioană continentală de junioare.

Începutul oficial în 1930, Balcaniadele au crescut în importanță cu fiecare an. Contribuind efectiv la stringerea legăturilor de prietenie între tinerii din această parte a lumii — idee promovată în extenso, cu consecvență, de statul nostru — Jocurile Balcanice cunosc o amploare deosebită, ridicându-se în multe cazuri la nivelul marilor întreceri ale sportului internațional. Cei timpuri, arii lor s-a mărit necontenit. De la Balcaniada de atletism — cea care a înăunțat seria întrecerilor — s-a ajuns la competiții simultane în baschet, fotbal, box, lupte greco-romane și libere, tenis de masă și de cimp, tir etc.

În 1968 se va inaugura și Balcaniada de scrimă, competiție propusă de forul nostru de specialiști. În urmările două decenii, sportivii români și-au inserat în palmares aproape 300 de victorii balcanice. Desigur, primul loc îl deține atletismul — sportul cu cele mai multe probe în concurs și cu cele mai multe ediții în istoricul competiției. Ar mai fi de spus că — în Balcani — echipele noastre de atletism domină valoric. Aproape două treimi din numărul total al medalilor aparțin atletilor. O remarcă în plus pentru „eventul” echipe băieți — echipele realizează în anii 1959, 1962, 1964, 1965 și 1967.

Fotbalul, boxul, luptele, tenisul de masă și cel de cimp, precum și alte ramuri sportive ne-au adus și ele satisfacția unor valoroase performanțe în competițiile balcanice.

În acești 20 de ani, sportivii români au mai realizat rezultate onorabile în competiții internaționale importante cum sînt „Cupa Țărilor latine și Greciei” la tir, „Cursa Păcii” — la ciclism, „Cupa Păcii” la rugby, campionatele internaționale de atletism, gimnastică, tir ș.a. organizate de țara noastră și campionatele internaționale ale altor țări, „Cupa Dunării” la hochei pe gheață, precum și în sute și sute de concursuri și meciuri internaționale.

Nu putem pune punct acestei sumare cronice la celor două decenii de evoluție a sportivilor noștri în arenă internațională fără a aminti că la obținerea succesorilor

lor o contribuție de primă importanță au avut-o antrenorii și tehnicienii echipelor de club și ai reprezentanțelor naționale. Spre bucuria tuturor, lista antrenorilor fruntași este foarte mare. Cum însă nu o vom putea reproduce integral, ne vom rezuma la evidențierea „celor mai buni dintre cei mai buni”: Radu Hutan, N. Navasar, Ion Kunst-Ghermănescu, Oprea Viase, Nicolae Nedel, Vasile Chelaru, Ion Corțeanu, Ion Popa, Ion Soter, Ghi Zimbrăștan, Petre Ciomășii, Nicolae Vlaicu, Ștefan Petrescu, Mihai Flămărășel, Carol Corțec, Ferdinand Popescu, Constantin Popescu și alții.

În fondul de aur al sportului românesc au fost tezaurizate în acești 20 de ani ai Republicii peste 1000 de medalii cucărite de reprezentanții României în marile întreceri desfășurate pe toate meridianele lumii. La Bombay și la Londra, la Paris și la Moscova, la Buenos Aires și Montreal, la Melbourne și la Roma, la Tokio și la Praga, la Dortmund și la Istanbul — prețindem sportivii României socialiste au cucerit aplauzele și simpatia publicului pentru măiestria lor, pentru comportarea demnă, pentru lămură lor fără reproș. Succesle de pînă

Satu Mare a devenit o adevărată citadelă a scrimii. Aici s-au născut sportivi de frunte și — sperăm — se vor mai naște

acum au totodată valoarea unei promisiuni că în viitorii ani — sub soarele Republicii — tineretul nostru sportiv va adăuga noi biruințe pentru creșterea prestigiului României în arena sportului internațional.

Două decenii de afirmare sportivă internațională

- JOCURILE OLIMPICE**
Medalii de aur 11: 1952 — 1 (tir); 1956 — 5 (box, canoie, tir); 1960 — 3 (atletism, lupte, tir); 1964 — 2 (atletism).
Medalii de argint 9
Medalii de bronz 19
RECORDURI OLIMPICE 8: 1952 — 1 (tir); 1956 — 1 (tir); 1960 — 2 (atletism, tir); 1964 — 2 (atletism, haltere).
- CAMPIONATE MONDIALE**
Medalii de aur 49: 12 — caiac-canoie; 1 — compoziție șahistă; 5 — handbal; 3 — lupte greco-romane; 1 — parașutism; 1 — pescuit staționar; 4 — popice; 2 — scrimă; 18 — tenis de masă; 2 — tir.
Medalii de argint 37
Medalii de bronz 31
- RECORDURI MONDIALE**
Seniori 41: 16 — atletism; 2 — aeromodels; 4 — aviație; 13 — parașutism; 1 — popice; 1 — zbor cu motor; 4 — tir.
Juniori 30: 14 — atletism; 15 — haltere; 1 — tir.
- CAMPIONATE EUROPENE**
Medalii de aur 42: 2 — atletism; 1 — aeromodels; 2 — box; 1 — bob; 23 — caiac-canoie; 2 — canotaj; 3 — lupte greco-romane; 1 — lupte libere; 4 — tenis de masă; 2 — tir; 1 — volei.
Medalii de argint 78
Medalii de bronz 55
- RECORDURI EUROPENE**
Seniori 17: 17 — atletism
Juniori 33: 17 — atletism; 15 — haltere; 1 — tir.
- „CUPA CAMPIONILOR EUROPEI”**
18 locuri I: 3 — handbal în 7; 2 — rugby; 8 — tenis de masă; 5 — volei.
- JOCURI BALCANICE**
 297 titluri de campioni balcanici
 221 medalii de argint
 208 medalii de bronz
- CRITERII ȘI CAMPIONATE MONDIALE DE TINERET**
Medalii de aur 10: 1 — bob; 2 — handbal; 5 — scrimă; 1 — șah; 1 — tir.
Medalii de argint 7
Medalii de bronz 4
- CRITERII ȘI CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI ȘI TINERET**
Medalii de aur 33: 2 — atletism; 5 — caiac-canoie; 1 — fotbal; 6 — inot; 3 — tir; 16 — tenis de masă.
Medalii de argint 21
Medalii de bronz 13
- FESTIVALURI MONDIALE ALE TINERETULUI**
Medalii de aur 45: 1949 — 1; 1951 — 3; 1953 — 11; 1955 — 13; 1957 — 11; 1962 — 6.
Medalii de argint 76
Medalii de bronz 79
- JOCURI MONDIALE UNIVERSITARE**
Medalii de aur 19: 1951 — 1; 1954 — 4; 1957 — 3; 1959 — 2; 1961 — 6; 1965 — 3.
Medalii de argint 26
Medalii de bronz 38

PALMARES 1967

CAMPIONATE MONDIALE

- 2 locuri I
 — înot (Ionel Drimbă, Tănase Mureșan, Iuliu Feib, Mihai Tiu, Ștefan Ardeleanu)
 — lupte greco-romane (Ion Băcuta)
- 3 locuri II
 8 locuri III

CAMPIONATE EUROPENE

- 9 locuri I
 — bob (Ion Panturu, Nicolae Neagoe, Petre Hristovici, George Maftei),
 — box (Nicolae Giju)
 — lupte greco-romane (Simion Popescu),
 — caiac (Aurel Vernescu); Vărnescu—Afanatie Sciotnic; Sărgel Covallov, Mihai Turcas, Anton Calciu, Ion Irimia; Turcas, Andrei Conțolenco, Hărămbă Ivanov, Vernescu),
 — canoie (Andrei Igorov; Petre Maxim—Aurel Simionov).
- 9 locuri II
 13 locuri III

„CUPA CAMPIONILOR EUROPEI”

- 4 locuri I
 — rugby (Dinamo București),
 — volei (Dinamo București),
 — tenis de masă femei (Progresul București),
 — tenis de masă bărbați (C.S.M. Cluj).

CAMPIONATE MONDIALE DE TINERET

- 8 locuri I
 — spadă (Anton Pongrat),
 — handbal fete (echipa națională),
 — handbal băieți (echipa națională).
- 1 loc III

CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI

- 8 locuri I
 — caiac (Roco Rujan; Maria Lovin—Haripena Evdochimov; Eugen Botez, Nicolae Schmul, Petre Grăciou, Marin Sloita);
- 2 locuri II
 2 locuri III

CAMPIONATE EUROPENE FEROVIARE

- 1 loc I
 — popice (echipa feminină Rapid).
- 1 loc II

JOCURILE BALCANICE

- 42 locuri I
 — atletism (19), box (5), moto (2), tenis de masă (4), tenis de cimp (2), tir (10).
- 85 locuri II
 17 locuri III

CONCURSUL PREOLIMPIC DIN MEXIC

- 3 locuri I
 — atletism (Viorica Viscopoleanu),
 — lupte (Ion Băcuta),
 — tir (Marcel Roșca).
- 7 locuri II
 2 locuri III

GENERAȚIA REPUBLICII

Talentatul Dobrin

Fotbalul rămîne fotbal. Deși au declarat de altele ori „gata, nu mă mai interesează”, la primul meci al echipei dragi cei care îi iubesc și-au călcat jurămintul. Și nici nu se poate altfel. Intre acești oameni și sportul cu balonul rotund s-a legat o strînsă prietenie. Și apoi, de ce să n-o recunoaștem? Nu toți jucătorii ne-au supărat. Avem și talente autentice. N-o spunem numai noi. Au afirmat acest lucru antrenorii și specialiștii reputați. Baroti, Valcareggi sau Schön au fost entuziasmați de jocul lui NICOLAE DOBRIN. Pe marile stadioane ale Europei, la Budapesta, Neapole sau Ludwigshafen, acolo unde a evoluat, Dobrin s-a bucurat de aprecieri unanime.

Dintre fotbalisții noștri l-am ales pentru această rubrică pe Dobrin, din două motive: a) este unul dintre cele mai bune produse ale fotbalului nostru din ultimul deceniu; b) este din generația Republicii, pe care o sărbătorim acum.

Dobrin s-a născut pe plaiurile argeșene, mai precis la Pitești, în ziua de 26 august 1947. Are 20 de ani, dintre care mai mult de jumătate și l-a împărțit între școală, familie și terenul din Trivale. Este un mare îndrăgostit de fotbal. Ah, dacă toți jucătorii noștri ar fi iubit acest sport ca el, cu siguranță că fotbalul nostru ar fi avut acum altă poziție în Europa! Deși accidentat, Dobrin joacă într-o cameră cu o mică minge de cauciuc. Se roagă de antrenori să-l folosească măcar 10 minute, să mai guste din atmosfera stadionului (deși la 20 de ani a savurat-o din plin, bucurându-se de succes).

Sîntem gata cu toții să facem bilanțuri la încheierea anului 1967. Pentru Dobrin, momentul e nespus de frumos. Are 20 de ani, s-a căsătorit și — de trei luni — a devenit și tată. A venit pe lume Dănuț. În plus, pentru a doua oară consecutiv, în urma anchetei întreprinse, a fost desemnat

de revista de specialitate „cel mai bun fotbalist român al anului”.

Acesta este Dobrin. Unul dintre sportivii din generația Republicii. Un tânăr care, bucurându-se de excelente condiții de pregătire, și-a putut etala talentul, marile sale calități. Un tânăr care și-a văzut visurile copilăriei împlinite, dar care aspiră la mai mult.

Conțințin ALEXE

Păttenerea

Mihaelei Peșcu

În urmă cu cinci ani, o săță de la Școala sportivă din Brașov, la puțină vreme după debutul său în atletism, dintr-o suliță la aproape 39 de metri. Nu era mult, dar antrenorul Irina Tacorich îl întreceră marti postbilități de progres. Speranțele profesoarei erau pe deplin justificate, atit de calitătile fizice și deprinderile tehnice corecte, cît și de pasiunea pentru proba

aleasă, de voința și puterea de muncă a elevii.

Posezoare a acestor calități hotărtoare în cariera oricărui campion, MARILENA CIUREA și-a început ascensiunea către vârful piramidei atletismului. Fiecare antrenament, fiecare concurs o apropiau mai mult de culmile vîsate. Cu excepția unui singur an (1964), creșterea rezultatelor Marilenei este neîntreruptă: (38.90 m în 1962; 43.43 m în 1963; 45.00 m în 1965; 53.42 m în 1966). Și, în fine, a venit și 1967, anul în care Marilena Ciurea deveni să înfrîncească 20 de ani. După ce aruncă de la primul concurs al anului 33.85 m — record personal în luna iulie, la Sofia — Marilena cîștigă proba de aruncare a suliței din cadrul meciului bilateral România — Bulgaria. Rezultatul înregistrat cu acest prilej — 54.92 m — o situează pe locul 13 în ierărhiă mondială a sezonului! Imprenună cu Mihaela Peșcu, campioana noastră olimpică Marilena Ciurea formează un veritabil cuplu de mari sutfașe.

A. IONESCU

ASCENSIUNE RAPIDĂ SPRE EVERESTUL SPORTULUI!

Masă rotundă cu 6 activiști sportivi din regiunile Bacău, Maramureș, Oltenia, Brașov, Dobrogea și Galați:
„TRADIȚIILE SPORTIVE DE IERI ȘI DE AZI“

● Un secol de tradiție ● De la pasiunea individuală, la entuziasmul colectiv ● Panait Istrati — cronicar sportiv de anticipație! ● Primul campion se naște în uzină ● Întâlnirea de duminică cu arta și sportul ● La izvoarele sănătății ● Citadelele sportului părăsesc imaginația în favoarea realității

„DIALOG PE ACEEAȘI SCENĂ“

Printre numeroasele manifestări culturale și sportive organizate în regiunea Ploiești, în cinstea zilei de 30 Decembrie, se înscrie la loc de frunte și originalul concurs cultural - sportiv „Dialog pe aceeași scenă”, inițiat de Consiliul raional al sindicatelor Ploiești. La această interesantă manifestare artistico-sportivă au luat parte 600 de artiști amatori și sportivi, reprezentând întreprinderi din Valea Cîlugărească, Plopeni, Boldești și Scăeni. În program au figurat: dansuri populare, soliști de muzică populară și ușoară, precum și întreceri sportive; la haltere, tenis de masă, popce și șah. La încheierea confruntărilor, juriul a acordat câștig de cauză artiștilor amatori și sportivilor din Plopeni.

A. Vlăscanu, coresp. principal

NUMEROASE ÎNTECERII ÎN REGIUNEA CLUJ

Mii de tineri din răsăritul regiunii Cluj s-au întrecut în aceste zile în tradiționalele concursuri dotate cu „Cupa 30 Decembrie”.

★

La Bistrița, de pildă, cel mai bun halterofil al Școlii de mecanicizatori agricoli (unde această ramură a atleticii grea se bucură de o mare popularitate) au luat parte la un reușit concurs. S-a folosit o bară olimpică, concurenții întrecându-se la toate cele trei stiiuri. Cel mai bun rezultat al reunitului l-a obținut A. Carafa, care la categoria 56 kg a reușit 232,500 kg (75 kg la împins, 77,500 kg la smuls și 100 kg la aruncat). Merită remarcate și tinerii A. Tihl

In cinstea zilei de 30 Decembrie

și T. Florian, care pentru vârsta lor — fiecare are câte 16 ani — au atins cifrele multumite de 200 kg, respectiv 162,900 kg. I. Toma, coresp.

★

Zilele trecute, a avut loc concursul inaugural de schi la Chelie Turzii. Competiția, organizată de comisia organizatoare de schi Turzii, a fost dotată cu „Cupa 30 Decembrie” și a avut în program probe de fond, coborâre și slalom. Iată câștigătorii: fond — 3 km juniori — Mariana Sorchiz (Șc. metalurgică); 4 km juniori — Al. Dîro (Șc. Ceramică); 10 km seniori — C. Pantea (Arșelul); coborâre — juniori — C. Imberg (Liceul nr. 1); seniori — I. Ioana (Liceul nr. 1); slalom urias — juniori — S. Onițiu; seniori — V. Onițiu. I. Pataki, coresp.

★

În orașul Cluj, în cinstea aniversării Republicii s-au desfășurat întreceri la 10 ramuri sportive. Au participat aproape 800 de sportivi. Cea mai numeroasă participare s-a înregistrat la fotbal, unde trofeul pus în joc a fost disputat de 20 de echipe (din campionatele orșenești și regionale). Pe primul loc s-a clasat formația Unirea (camp. reg.) antrenată de I. Luț. Iată și câștigătorii altor întreceri: tir — A. Ceghezi (C.S.M.) 552 p la armă standard 3x20 focuri, V. Lang (Clujeana) 80 p la armă sport 10 focuri; tenis de masă — V. Bleda (Universitatea); gimnastică (fete) — echipa C.S.M. P. Radvani, coresp.

LA PITESTI, CONCURSURI LA OPT RAMURI SPORTIVE

C.S.O. Pitești, în colaborare cu Consiliul local al sindicatelor, a înscris în programul competițional al acestei luni năvătoase întreceri dotate cu „Cupa 30 Decembrie”. Au avut loc dispute interesante la baschet lupte, handbal, șah și tenis de masă, mai întâi pe asociații sportive, după care câștigătorii s-au întrecut în lăbi. Dintre formațiile câștigătoare s-au remarcat: Școala sportivă Pitești (la baschet, biliu și fete) și A.S. Sticția (la handbal băieți). I. Feleanu, coresp.

La sărbătoreasca aniversare a Republicii, sportul românesc își prezintă bilanțul său de victorii și succese. În acești 20 de ani, mișcarea sportivă — condusă și îndrumată permanent de partid — a străbătut cea mai importantă etapă din istoria sa. Exercițiile fizice și sportul au devenit un important factor de sănătate în viața a milioane de oameni, au căpătat noi și valoroase valențe sociale.

N-a fost întotdeauna ușor de parcurs acest drum. Ne amintim. Cu două decenii în urmă aria sportului era încă restrânsă, întrecerile nu cunoșteau popularitatea și prezența masivă a tineretului. Ne aflăm — ca să ne exprimăm în termeni sportivi — la cîțiva metri după start. Abia atunci începea să se răspîndească ideea că mai multă activitate sportivă înseamnă un plus de forță și optimism; mai puține medicamente, înseamnă o contribuție la creșterea longevității, la realizarea unei armonioase dezvoltări fizice și morale a cetățenilor patriei.

Ideile nobile pentru realizarea cărora s-a depus, de-a lungul acestor ani, un nraș și susținut efort colectiv, pus în valoare pe fondul condițiilor materiale asigurate dezvoltării educației fizice și sportului de către statul nostru socialist.

Rezultatele acestor munci se oglindesc astăzi în concepția generală despre sport, în adevărata tuturor categoriilor de cetățeni, în locul important pe care sportul și l-a cucerit în viața orașelor și a satelor de pe întreg cuprinsul țării.

În aceste două decenii, pașii ne-au purtat deseori de-a lungul și de-a latul țării. Păstrăm și astăzi în carnele de însemnări multe din impresiile culese în tribune sau în mijloctii participanților la diferite competiții. Pentru retrospectiva acestor două decenii am socotit, însă, necesar să invităm la o masă rotundă cadre sportive de conducere din câteva regiuni ale țării. Au răspuns invitației noastre MIHAI GRIGORAS — președintele C.R.E.F.S. Bacău, TEODOR OPRICA — președintele C.R.E.F.S. Galați, VASILE LAZĂRUT — președintele C.R.E.F.S. Brașov, AUGUSTIN BRINDUȘE — președintele C.R.E.F.S. Oltenia, ION POP — președintele C.R.E.F.S. Maramureș și DUMITRU PANAIT — vicepreședinte al C.R.E.F.S. Dobrogea.

REDACȚIA: Vă propunem să începem discuția noastră cu evocarea tradițiilor sportive ale regiunilor pe care le reprezentați. Aceasta pentru a urmări — pe baze concrete — dezvoltarea ulterioară și pentru a putea — prin comparație — să apreciem obiectiv realizările obținute.

VASILE LAZĂRUT: Mi-aș permite să încep eu discuția, mai întâi pentru faptul că, după cum se știe, Brașovul este una din regiunile cu cea mai veche tradiție sportivă și, apoi, pentru că noi avem stăruință aceste începuturi într-un muzeu în care se află adunate multe mărituri ale îndelungate existențe a diferitelor discipline pe aceste meleaguri. În 1824, la Medias, lina fiind un club de ciclism; în 1922, la poalele Timpeș, s-a jucat primul meci din istoria handbalului nostru și tot în același an a fost consacrată prima demonstrație de gimnastică. Nu sînt cele mai vechi aparitii sportive în regiune. Documentele păstrate atestă că în 1880, cum era și firesc, datorită așezării geografice și frumuseților naturale, Brașovul începe să devină un centru turistic. Peste puțină vreme vom sărbători și 75 de ani de la desfășurarea concursului inaugural la schi. Trebuie însă precizate coordonatele acestor tradiții. Inițiativa se datorau unor pasionați, iar activitatea nu depășea granița cercului de prieteni. Nici mai tîrziu, atunci cînd în arena națională încep să se impună o serie de campioni din Brașov, ei nu sînt rodul unei activități intense, desfășurate pe o arie largă, ci niște talente autentice care răzbat grație perseverenței.

TEODOR OPRICA: Pe meleagurile gălățene, pe malul marelui fluviu, sportul în forma sa organizată a apărut mai tîrziu. Păstrăm însă emoționanta anticipație a lui Panait Istrati, care vedea în Codrin un tip căpabil să devină halterofil. Foarte slabă dezvoltare a sportului în regiunea noastră se explică, desigur, în contextul social-economic al vremurilor aceluia și pînă în a înțelega vitregia lor este suficient să amintim câteva rînduri din memoriul trimis în 1907 Ministerului de Interne de către tîrații din comuna Tudora Vladimirescu: „TEMPURILE DE ASFAZI NU LE MAI PUTEM SUFERI, NU AVEM CU CE SĂ TRAIM. N-AM CE MAI PURTA. NOI, INTR-O TARĂ ASA DE BOGATĂ, CU PĂMÎNTURILE CELE MAI BUNE ȘI RODITOARE, CU GRÎNILE, CELE MAI DULCI, SĂ AJUNGEM SĂ MURIM INTR-O ASEMENEA TARĂ. ASTA NU SE POATE”.

ION POP: Cu entuziasm, dar în același cadru limitat, s-a născut și sportul maramureșean. Primele pasiuni sportive au fost cele pentru atletism, gimnastică, fotbal, lupte și turism. Activitatea competițională — de fapt, mai mult demonstrativă și concursuri ocazionale — a debutat la sfîrșitul secolului trecut. Multă vreme, sportul era practicat doar la Baia Mare, Satu Mare, Sighet. Carei și Băia Sprie. Lipsau aproape complet bazele sportive necesare practicării disciplinelor de care am amintit. Existau, în schimb, condiții pentru desfășurarea întrecerilor de tenis, scrum și cârărie, care rămneau însă înconștiente măjorității pasionaților sportului.

MIHAI GRIGORAS: Ca și în togarștii Teodor Oprica, istoria tradițiilor sportive ale regiunii Bacău nu mi-o oferă posibilitatea unei intervenții ample. Mă rezum doar a spune că în afara oinei și, într-o mare măsură, a gimnasticii, practicate în special în lăce, sportul era o necunoscută nu numai în satele, ci și în orașele acestei regiuni a Moldovei.

AUGUSTIN BRINDUȘE: În loc de comentarii, câteva cifre: înalte

de 1944, pe teritoriul actual al regiunii Oltenia activau 13 echipe de fotbal, 20 de boxeri, 10 jucători de tenis de cîmp și 15 călăreți.

DUMITRU PANAIT: Spunînd că în 1918 a avut loc la Constanța prima întîlnire de fotbal s-ar putea înțelege că în anii următori activitatea s-a îmbogățit, cucerind tineretului. El bine, a trebuit să treacă mai mult de un sfert de secol pînă cînd Dobrogea să realizeze — pe toate planurile — premisele necesare pentru ca și sportul să-și poată croi drum spre inima tineretului.

REDACȚIA: Mai bogate sau reduse la câteva inițiative, tradițiile sportive din regiuni ne reamintesc de existența sportului încă mult înainte de cele două decenii pe care le sărbătoreăm la 30 Decembrie.

N-au existat însă, ani de-a rîndul, condiții pentru ca aceste tradiții să fie larg cultivate, să cunoască progresul firesc. Ideea de sport s-a menținut doar prin entuziasmul și pasiunea pionierilor săi, a aceluia care l-au înțeles și l-au iubit cu adevărat. Și, după lungă așteptare, atunci cînd a venit înnoirea vremurilor noastre, ea a însoțit masele. Vă propunem să continuăm convorbirea noastră tocmai pe această temă, rugîndu-vă să punctați în discuție principalele transformări, evenimente și rezultate în activitatea sportivă din ultimii 20 de ani.

ION POP: De la inițiativa izolate, de la o activitate legată de cele câteva competiții s-a trecut la o largă mișcare sportivă de masă și de performanță — iată, după părerea mea, principala schimbare petrecută în viața sportivă maramureșeană. Urcînd cele 20 de trepte am ajuns astăzi să avem peste

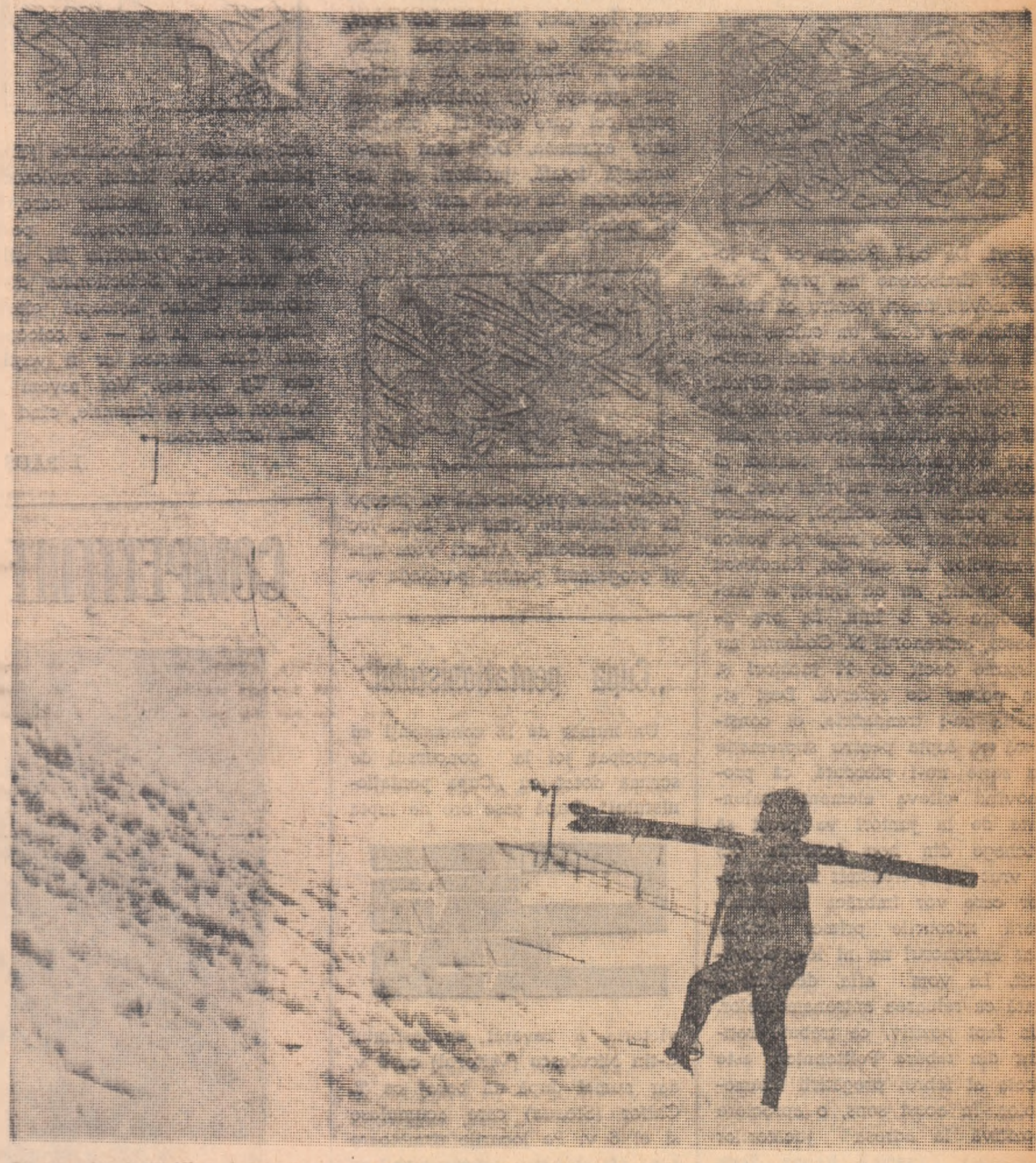
cifre și fapte donedesc că, la fel ca în celelalte regiuni, în Oltenia activitatea sportivă de masă și de performanță a cunoscut o dezvoltare fără precedent. De aceea mă voi referi la creșterea bazei materiale, adică la acel sector care asigură posibilitatea practicării sportului, creînd premisele dezvoltării lui. Sînt, desigur, zece și sute de amenajări sportive simple care prilejuiesc în toate orașele și satele regiunii desfășurarea unei bogate activități competiționale a tineretului. Pentru sportul de performanță, însă, erau necesare construcții complete. În acești ani au fost realizate baze sportive importante, cum sînt stadionul și sala sporturilor din Craiova, stadionele din Tg. Jiu, Caracal, Turnu Severin, Corabini și Strehla. Numai așa a fost posibilă crearea unei activități competiționale de anvergură care să atragă mii de spectatori, din rîndul cărora mulți au coborît treptele tribunei pentru a intra în arenă.

MIHAI GRIGORAS: Și eu am să mă opresc numai la unul dintre aspectele care ilustrează noua înfățișare a sportului gălățean. Contribuția cea mai directă — așa spune și ea cea mai eficientă — a are educația fizică și, pormind de la acest adevăr, voi sublinia dezvoltarea ei în școli. Faptul că zece de mii de elevi practică astăzi în mod organizat, permanent, sportul, că în cele 585 de școli generale, 21 profesionale și 28 de licee din regiunea Bacău există o preocupare susținută pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor — reprezintă îndeplinirea unui deziderat de bază al vieții moderne.

TEODOR OPRICA: Încercînd să abordez numai un aspect al complexității activității ce se desfășoară preîntîndu-se în cadrul și pe cel mai caracteristic, mai nou, mi-am ales ca temă o succintă privire asupra activității sportive din întreprinderi. Tradiționalele concursuri pentru desemnarea campionilor a societății sportive asigură pe de o parte primul pas pe drumul însușirii cunoștințelor într-un sport sau altul, pe de alta cuprinderea unui mare număr de pasionați într-o activitate organizată și — deosebit de important — creșterea venului prietnic verificării talentelor. Cel peste 200.000 de oameni care vin la startul întrecerilor formeză masa din care rîmîn în continuare cei ce-și fac din sport o pasiune. Dar, chiar sporadic, întîlnirea cu sportul asigură tuturor ore plăcute petrecute în aer liber, le superază mijloace de recreere, de întinerire dacă vorbim. Competițiile acestea pe fabrică și uzină au contribuit și la mărirea numărului sporturilor practicate pe meleagurile gălățene. Astăzi se desfășoară întreceri la 23 de discipline! Vorbăm de nou. El se manifestă din plin. Chiar faptul că se face sport în întreprinderi și unele este o noutate, pentru că regiunea Galați a devenit o forță industrială a țării tot în aceste două decenii pe care ne pregătim să le sărbătorim.

DUMITRU PANAIT: Spunem la începutul discuției noastre că regiunile Dobrogea l-a lipsit în mare măsură tradiția sportivă. Ea a fost însă furtită și dezvoltată în totuși acești ani.

Mulți, foarte mulți dintre cei care ne vizitează regiunea sînt, de fapt, oaspeții Litoralului și fac cu-nostință nemijlocit cu sportul de astăzi din Constanța, Mamaia, Eforie, Mangalia... Să vorbesc, deci, despre altceva. Cred că este semnificativ să subliniez viața sportivă a satelor dobrogeene. În afara activității pe care o desfășoară în cadrul competițiilor raionale, tinereții sîntesc participă cu regularitate la acele sărbători sportive duminicale, din ce în ce mai bogate, mai interesante și organizate la un număr sportiv de discipline. Inițierea în tîmtele sportului, condusă de a-

Frumusețea munților înveșmîntați în nea a atras întotdeauna pașii iubitorilor de turism și schi

proape 3.000 de instructori, se face simultan cu peste 15.000 de tineri. Îmbinîndu-se cu manifestările artistice, „duminiile culturale-sportive” au căpătat o mare extindere, devenind nu o obișnuită, ci o întîlnire așteptată cu nerăbdare. Cel mai lute, cel mai puternic, cel mai îndemnat — iată câteva titluri la care rîvnesc și pentru care luptă cu pasiune mii și mii de concurenți. Avînd o tradiție mai îndelungată, tîmța și olta atrag și ele tineretul deopotrivă.

VASILE LAZĂRUT: Pentru că evident nu putem cuprinde în discuția prelungită de această masă rotundă toate sectoarele activității sportive, îmi voi permite — la fel ca și ceilalți participanți — să abordez un singur domeniu. Mi-am ales performanța. Pe fondul general al dezvoltării mișcării sportive din regiunea noastră am reușit să pregătăm în ultimii ani un mare număr de performeri de valoare. Aș apela la câteva cifre: 62 de campioni republicani, 81 de sportivi în loturile republicane, 240 de meștri ai sportului.

Dintre reprezentanții sportului ai regiunii Brașov se disting campionii mondiali de lupte greco-romane Valeriu Bulăcea, hoberul Petre Hristoiu — component al echipei fostului campion european, Gh. Vilmos — unul dintre cei mai buni handbaliști ai lumii, handbaliștele și altele. Rezultatele superioare ale unora dintre sportivii brașoveni sînt au originea și în pregătirea științifică asigurată în cluburi și asociații. În această o contribuție de seamă o are cabinetul metodic-sistematic, în cadrul căruia își desfășoară activitatea un mare număr de cadre cu experiență și calificare superioară. Materialele elaborate aici sînt bazate pe practica sportivă și își găsesc — în majoritatea cazurilor — o rapidă adăugare în procesul instructiv-educativ.

REDACȚIA: Cele înfățișate în discuție ne arată că ne aflăm într-o ascensiune spre Everestul sportului: sănătatea poporului. V-am propune să scrutăm împreună vîitorul, să vedem care sînt etapele următoare ale ascensiunii, mijloacele pe care vă gîndiți să le folosiți, astfel încît sportul, mișcarea sportivă, să devină tot mai a-

propoșă de încredințarea tuturor cetățenilor țării.

MIHAI GRIGORAS: Mă atrage înaintea acestor discuții. Este un privilegiu de a vorbi despre niște visuri pe care mi le-am știut tocmai pentru că există premisele transpunerii lor în realitate. În toate domeniile se reclamă cu intensitate înnoirea. Este, poate, ceea ce ne pîdăcește și pe noi în cel mai înalt grad. Vrem să facem ca activitatea sportivă generală să abandoneze formele depășite. Mi se pare, astfel, densită perioada cînd crosul era poartă de intrare în activitatea sportivă. Cred că un mijloc de schimbare ar fi organizarea unor stațiuni și săli deschise. Să-l amintim pe vîitorul pasionat al sportului că aici ne așteaptă la orice oră ferarul, bacinul său sala pregătită pentru a oferi posibilitatea să se destîndă și că un profesor reputat va fi gata să-l înțeze — dacă dorește — în tîmtele performanței. Ce năvire aveți?

VASILE LAZĂRUT: Este o idee pe care am putea s-o îmbrățișăm chiar din prima zi a noului an. Mai ales că în toate regiunile sînt pregătite pentru vîitorul an imponente construcții și amenajări sportive, care vor trebui să devină nu numai laboratoare ale performanței — cum au fost în majoritatea cazurilor pînă acum — ci și mijloace de bază în îndeplinirea sarcinilor sociale ale sportului.

DUMITRU PANAIT: Noi avem un atu important în atragerea privitorilor întrecii țării spre regiunea Dobrogea: litoralul. Nu putem rămîne însă numai cu așteptarea curînd de lămur. Ne asociem, deci, ideii care s-a născut cu prilejul acestei mese rotunde. Mai ales că aplicînd-o în practică vom putea rezolva mai bine și tîmța pe care ne-am propoș-o de a da fa vîitor o dezvoltare mult mai mare unor sporturi — așa spune — specifice regiunii noastre — cum sînt luptele, hoțul, fotbalul, atletismul, handbalul și voleiul, precum și unor discipline care au condiții bune la noi, dar au fost neglijate: natația și patinajul.

TEODOR OPRICA: Propunerea este bună. Nu poate rămîne însă solitară tîmnd seamă de aria atît de întinsă a sportului. Crearea sau continuarea tradiției în sportul scolar (sărbari sportive, întîlniri între reprezentative de școli, com-

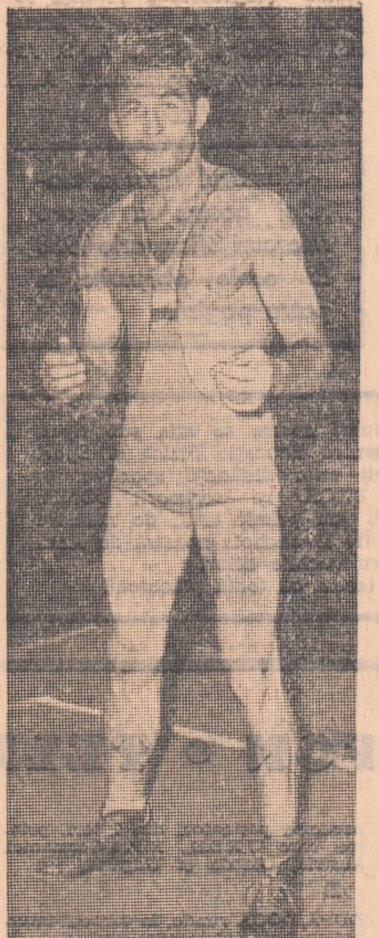
petiții în care promoțiile de absolvenți să predea urmașilor tricolore reprezentative școli ș.a.m.d.), un interesant dialog sportiv pe stadion (Constanța — Brașov, Cluj — Iași, Bacău — Galați) la toate ramurile sportive, inițierea unor concursuri dotate cu premii — „Mă-nusa de aur” — box, premiu „Del-finiu” — natație, „Săgeata Dunării” — ciclism, și cite altele ar putea ajuta la atragerea tuturor în lumina sportului.

ION POP: Pînă în vîitor se poate preveni sportivul — și nu numai lui — o dezvoltare pe măsură simțînd de care se bucură preluștind. Totul este să folosim din plin orice prilej pentru a introduce ideea de mișcare, de recreere în aer liber în stemele de organizare a timpului liber al fiecărui cetățean. Vremurile moderne au adus cu ele și maladii moderne. Atenția, nervoză pot fi mal unor îndepărtate cu ajutorul miraculosului medicament care este sportul, deci cu orice alt tratament. Spun asta medicul. Mă gîndesc că o idee mai veche — turismul — poate redeveni nouă printr-o formă mai atrăgătoare de organizare. Ar trebui însă să contribuie la realizarea ei mai multe organizații și instituții. O excursie la Brașov — de pildă — trebuie să însemne deopotrivă: vizitarea Branului, participarea la un spectacol al operelor, o ascensiune în Cristianul Mare, o întîlnire cu scriitorul preferat... Și multe alte mijloace de îmbinare a programului ar face din excursie un lucru util, așteptat cu nerăbdare.

AUGUSTIN BRINDUȘE: Contribuția directă și mărită a sportului la sănătatea poporului trebuie să ne stimuleze în găsirea unor forme noi, atrăgătoare. Toți cei ce iubim sportul trebuie să ne gîndim la ele. Să nu uităm, însă, că a doua menire a sportului este aceea de a scoti în evidență și talentele de care nu ducem lipsă, dar care trebuie să fie depistate și pregătite pentru a fi incluse în reprezentativele naționale. Iată de ce societate în viitor va trebui să se facă eforturi tot mai mari pentru calificarea — în toate sporturile — a unui mare număr de profesori, antrenori, tehnicieni. Ei fi pot deveni coperi pe vîitorii performeri, ei fi pot conduce pe treptele măiestriei pînă în vîrful piramidelor.

Cunoscînd misiunea de onoare, dar și de răspundere, ce-i revine sportului pe plan social și în afirmarea internațională a țării noastre, socotim că principalele forțe în realizarea succesei viitoare sînt regiunile țării. Ele trebuie să-și sporească eforturile și contribuția la dezvoltarea mișcării sportive la nivelul cerințelor ridicate de epoci contemporane. Am dori ca discuția purtată la această masă rotundă să însemne un început pentru găsirea de noi forme și mijloace de răspîndire a sportului în întreaga țară.

Silviu CRISTIAN

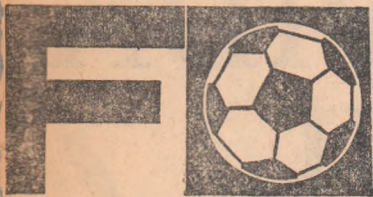

V. BULARCA

450 de asociații sportive, 8.200 de sportivi legitimați, aproape 9.000 de sportivi clasificați, un mare număr de profesori de educație fizică, antrenori, arbitri și instructori. Echipe din regiunea noastră participă la campionatele naționale de volei, atletism, box, gimnastică, baschet, handbal, fotbal, lupte și scrum. AUGUSTIN BRINDUȘE: Multe

CE FAC ECHIPELE?

Prin telefon, de la corespondenții noștri

FRĂMINTĂRI ȘI PERSPECTIVE TIMIȘORENE

Zilele acestea am stat de vorbă cu cei doi antrenori timișoreni: Nicolae Godeanu și Vasile Gain. Din discuțiile cu ei am desprins frământările fotbalului timișorean, grijele lor, dar nu numai ale lor, de a reduce una din cele două echipe în prima divizie a țării. Ce va fi la primăvară, este greu de pre-

văzut. De ce? Pentru că în loturile timișorene nu prea sînt promovabili tineri, pentru că indisciplina și-a făcut un calș bun. În această ordine de idei, amintim faptul că, nu de mult, Grizea a fost scos din lotul Politehnicii pentru atitudine înverșunată față de conducătorii tehnici ai echipei. Hodrea nu mai vrea să facă parte din echipă, deoarece a fost ținut prea mult pe banca rezervelor, iar alți doi, Răcelescu și Mihăilă, au de ispită o suspendare de 8 luni. La ora aceasta, antrenorul N. Godeanu nu dispune decât de 11 jucători și un portar de rezervă. Deși situația nu-i transdărie, el consideră că lupta pentru supremație în serie nu-i pierdută, că promovind cîteva elemente talentate de la juniori va reuși să încheie din nou formația. Aș fi vrut să vă transmit numele celor care vor îmbrăca la primăvară tricourile primei echipe, dar antrenorul nu ni le-a dezvăluit. Le vom afla, desigur, o dată cu reluarea antrenamentelor. Un fapt pozitiv, ce trebuie reținut din tabăra Politehnicii, este acela al febrei pregătirii examenelor. În acest sens, o apreciere pozitivă la adresa jucătorilor Pătrău, Popană, Regep, Popa și Cotormani, cei mai silitori. O veste de ultimă oră, în ce privește fotbalul, este aceea a unui turneu pe care echipa îl va în-

treprinde la sfîrșitul lui ianuarie în Iugoslavia.

În ceea ce privește echipa C.F.R., lucrurile par ceva mai așezate. Antrenorul Gain și-a făcut un plan pe tot timpul iernii. Spicium din el: vacanța va dura pînă la 6 ianuarie; trimiterea la tratament a jucătorilor Tatar, Popescu și Mața și, bineînțeles, reluarea antrenamentelor în prima jumătate a lui ianuarie.

P. ARCAN

BĂIMĂRENI ÎN VACANȚĂ

„Primiți ultima știre pe anul 1967 din Baia Mare, cu aceste cuvinte și-a început transmisiile corespondentul nostru despre fotbalul local. Duminică a avut loc aici, în sala de sport, o partidă de mini-fotbal, între jucătorii băimăreni. Au participat aproape toți fotbaliiștii, mai puțin cei care sînt în preajma unor examene. Deși sînt într-o vacanță totală, jucătorii au înțeleșitrici din cele mai plăcute, își petrec timpul liber cu folos.

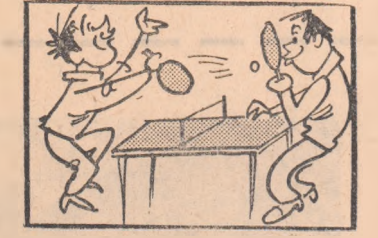
Activitatea propriu-zisă va începe la 10 ianuarie, cînd va avea loc vizita medicală. Atunci vom afla și programul pentru perioada ur-

mătoare, cu care antrenorul Grigora Noje va începe pregătirea cu jucătorii. La revedere”.

T. TOHĂȚAN

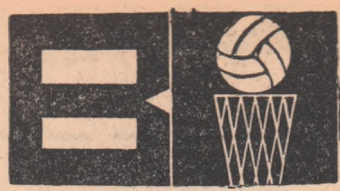
LA A.S.A. TG. MUREȘ

Pe fotbaliiștii din localitate îi poșt înțînă în aceste zile de vacanță la club, unde conducerea asociației A.S.A. a amenajat o sală. Ei au la dispoziție o bibliotecă, o masă de ping-pong și una de biliard. Marți i-am înțînă aici pe Balas, Siko, Toth, Soltom și Czako. Era plăcut și liniște. O parte dintre jucătorii

sînt plecați din localitate (Tim-pănanu, Dodu, Raksi, Pavlovici). Avem și un jucător care, la această oră, călătorește peste mări și țări, Dumitriu III, aflat în turneu cu Selecțiunea divizionară. Cîtuț așteaptă cîteva ilustrate de la el — e colecționar. Cam acestea ar fi veștile din Tg. Mureș. Voi reveni la telefon după 4 ianuarie, cînd se rela activitatea.

I. PĂUȘ

Derbiul masculin Steaua — Dinamo

Astă-seară, în sala Floresca,

O fază care vorbește de la sine despre spectaculozitatea meciurilor Steaua — Dinamo (deși jenat de Giurgiu, Savu aruncă la coș). Imagine din partida disputată în primăvară, în cadrul turneului final de la Cluj.

Foto: R. Wagner — Cluj

Intîlnirea va fi condusă de arbitrii Gh. Dinescu (București) și G. Dutka (Oradea), aleși de antrenorii echipelor.

Echipa feminină de handbal Rapid București susține primul joc cu Admira Viena

Handbalistele din echipa Rapid București se pregătesc de plecare. Ele se vor deplasa la Viena, unde imediat după Anul Nou — în ziua de 6 ianuarie — vor susține primul joc din al doilea tur al „C.C.E.” cu cam-

pioana Austriei, Admira Viena. Antrenorul Simion Pomplina va deplasa următorul lot de jucătoare: Buza, Dobrescu (portar), Starck, Bitlan, Bălcălanu, Cula, Hedeșiu, Gheorghe, Petrace, Vasilescu și Ghiță.

FIESTA ATLETICĂ DE LA SAO PAULO

Duminică noaptea, la ora cînd — în întreaga lume — va fi sărbătorită, în clinchet de pahare, sosirea Anului Nou, în centrul orașului brazilian Sao Paulo, mai bine de un milion de locuitori, înarmați cu chitare (s-ar putea altfel?), cu petarde, cu lungi serpentine multicolore și cu cantități industriale de confeti, se vor înghesu de-a lungul străzilor pe unde va trece traseul celui mai original cursă atletice, crosul „San Silvestro”.

Cu cîteva minute mai înainte ca acele cașornicul să se suprapună la cifra 12, starterul va anunța plecarea în cursă a celor cîteva sute de alergători veniți în Brazilia din mai multe țări ale lumii pentru această „fiesta” sau cum i se mai spune „corridă atletică”. Alergarea, ca de obicei, va fi însoțită de zgomotele spectatorilor, desfășurîndu-se într-o tipică atmosferă de carnaval, din recuzita cărui nimic n-a fost trecut cu vederea.

Crosul „San Silvestro”, organizat de „Gazeta Sportivă” își aniversază în acest an cea de-a 42-a ediție, fiind considerată — mai ales prin îneditul său — ca una dintre cele mai importante curse pe teren variat.

În așteptarea rezultatelor cîștigătorului crosului de la Sao Paulo fiind primul dintre învingătorii anului 1968, iată o listă a atletilor care au obținut victoria la ultimele ediții ale acestei competiții:

1949 Vilje Helmo (Finlanda)	22:45,5
1950 Lucien Theys (Belgia)	22:37,2
1951 Erich Krzywicki (R.F.G.)	22:56,5
1952 Franjo Mihalić (Iugoslavia)	21:36,4
1953 Emil Zatopek (Cehoslovacia)	20:30,4

1954 Franjo Mihalić (Iugoslavia)	21:31,0
1955 Manuel Faria (Portugalia)	22:16,0
1956 Manuel Faria (Portugalia)	21:37,4
1957 Kenneth Norris (Anglia)	22:18,3
1958 Osvaldo Suarez (Argentina)	21:38,9
1959 Osvaldo Suarez (Argentina)	21:55,8
1960 Osvaldo Suarez (Argentina)	22:25,1
1961 Martin Hyman (Anglia)	21:24,7
1962 Hamoud Ameer (Franța)	22:08,6
1963 Henri Clerckx (Belgia)	21:55,4
1964 Gaston Roelants (Belgia)	21:37,7
1965 Gaston Roelants (Belgia)	21:20,1
1966 Alvaro Mejia (Columbia)	20:57,7

Belgianul Gaston Roelants cîștigătorul crosului „San Silvestro” în anul 1964 și 1965.

Foto: Belga sport

COMPETIȚIILE LUNII IANUARIE

Vasile Górg, unul din talentații schiori ai Universității Cluj, într-o cursă disputată pe pîrtia de la Borșa.

Foto: P. Nagy-Cluj

BULETINUL ZĂPEZII

Datorită amabilității Serviciului prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic, vă putem informa asupra stării zăpezii în zona de munte. De joi a început să ningă în toate masivele țării, stratul de zăpadă ajungînd în dimineața zilei de 29 decembrie la următoarele grosimi: Vî. Omul 18 cm (troleie de 42 cm), Paring 41 cm, Păltinis-Sibiu 7 cm, Sinaia-Cota 1500 41 cm, Fundata 12 cm, Predeal 21 cm, Semenic 50 cm, Țarcu 102 cm, Rarău 41 cm, Bălșoara 12 cm, Ceahlău 21 cm, Iezer 26 cm. Ninsorea va con-

tinua să cadă și în următoarele două-trei zile, astfel că de Anul Nou amatorii de schi vor avea condiții bune pentru practicarea sportului lor favorit.

În timp ce suplimentul ziarului nostru se afla sub tipar, la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a avut loc festivitatea înmînării unor distincții sportive, în cadrul căreia luptătorul ION BACIU și scrierul IONEL DRÎMBĂ și TĂNĂSE MUREȘANU au primit titlul de maestru emerit al sportului. Din acest motiv la ancheta noastră de Anul Nou, din pagina a 7-a, el apar cu vechile titluri. Iată o rectificare pe care o facem cu toată plăcerea!

Numărul viitor al ziarului nostru va apare miercuri 3 ianuarie 1968 la orele obișnuite, în patru pagini.

S-A PRELUNGIT VÎNZAREA LA TRAGEREA LOTO A REVELIONULUI

La cererea participanților, vînzarea biletelor pentru tragerea LOTO A REVELIONULUI s-a prelungit pînă duminică 31 decembrie 1967. Tragerea numerelor cîștigătoare va avea loc în ziua de luni, 1 ianuarie 1968, în sala din strada Doamnei nr. 2 din București, la ora 18.

La tradiționala trageră a REVELIONULUI, care se desfășoară după o nouă formulă tehnică, se atribuie în număr nelimitat autoturisme: Fiat 1800, Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, Fiat 850.

Prin trageră la sorți se mai atribuie 10 autoturisme: 1 Fiat 1800, 1 Renault 10 Major, 1 Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, 2 Skoda 1000 M.B., 2 Fiat 850 și 3 Trabant 601.

În afara autoturismelor se mai acordă 50 de excursii de 20 de zile în sudul U.R.S.S. Variantele cu 2 numere cîștigătoare din 6 extrase li se atribuie cîte 100 lei. Se atribuie premii pe 16 categorii în loc de 11 categorii ca pînă acum.

Fiecare variantă de 10 lei are 3 șanse de cîștig și poate obține 3 premii diferite — obișnuite, suplimentare și speciale.

Depunerea biletelor cîștigătoare se face la agențiile Loto-Pronoport pînă joi, 4 ianuarie 1968, la ora 13 în orașele de reședință regională, iar în celelalte localități pînă miercuri 3 ianuarie 1968.

Cîștigătorii premilor de categoria I de la trageră Loto din 22 decembrie 1967 sînt următorii: Intreg: Gheorghe Voltintrescu din București 60.485 lei. Sferturi: Stelica Mocușanu din Brăila și Josef Micoșu din București cîte 15.121 lei.

PREMIUL CONCURSULUI PRONOSPURT NR. 51 DIN 21 DECEMBRIE 1967

PREMIUL EXCEPȚIONAL: 1 variantă a 75.000 lei (un autoturism „MOSKVICI 408” cu 4 faruri și radio și 20.500 lei în numerar).

CATEGORIA A II-a: 17 variante a 2.679 lei; CATEGORIA A III-a: 273 variante a 420 lei.

Report categoria I: 37.962 lei. PREMIUL EXCEPȚIONAL a revenit participantului SICRA RUDOLF din Tirăveni.

Advertisement for the National Youth Union (UNIUNEA TÂNĂREASCĂ) featuring a portrait of a young man and text about consumer services and prizes.

TELEX • RADIO • TELEFON • TELEX • RADIO • TELEFON

DUPĂ cum s-a mai anunțat, joi, echipa de rugby Grivita Rosie a învins, cu scorul de 16-0 (0-0), echipa Saint Saturnin din Avignon. Comențind acest joc, corespondentul agenției France Presse relatează că rugbiiștii români au obținut o categorie și aplaudată victorie. Scorul a fost deschis de Marinescu în minutul 44, printr-o lovitură de picior cîștigătoare. În minutul 55, Orlencu a realizat o încercare transformată de Irimescu. Celelalte puncte au fost marcate de Dinu (3), Irimescu (3) la capătul unei șarje de 40 m, Veluda (3) și Demian (transformare). La Bordeaux, echipa C. A. Bégliers a dispus, cu 12-6, de Dinamo București.

INTR-UN meci continuă pentru „Cupa Spengler” la hochei pe gheață, echipa canadiană Kingston a învins, cu scorul de 3-1 (0-0, 0-1, 3-0), o selecționată finlandeză. Lokomotiv Moscova a înțînă, cu 5-3 (0-1, 3-1, 2-0), o selecționată a Elveției.

participă patinatori din 7 țări, printre care U.R.S.S., R.F. Germaniei, Austria, Olanda și Ungaria.

DUPĂ DOUĂ runde, în turneul internațional de sah pentru juniori de la Groningen, pe primul loc se află la egalitate, Liegerink (Olanda), Karpov (U.R.S.S.) și Joacha (Ungaria), cu cîte 2 puncte.

Velasco (Spania) a dispus, cu 6-2, de Molina (Columbia).

FINALA turneului internațional de tenis pentru juniori de la Miami Beach va fi disputată între Jeff Borrowski (S.U.A.) și Mike Estep (S.U.A.). În semifinale, Borrowski l-a învins cu 6-5, 1-6, 6-2 pe Patrick Proisy, Estep l-a eliminat, cu 6-4, 6-4, pe vest-germanul Karl Müller.

ÎN SFERTURILE de finală ale turneului de la Port Elisabeth (Republica Sud-Africană), Mandarino (Brazilia) l-a învins cu 6-3, 6-4 pe

INOTATORUL Roland Matthes a fost declarat cel mai bun sportiv din R.D. Germaniei pe anul 1967. Matthes a totalizat 6042 voturi. El este recordman mondial. Pe locul doi s-a clasat fotbalistul Pankau, cu 59183 voturi, urmat de campionul mondial de motocros Paul Friedrichs cu 48537 voturi.

LA GUAYAQUIL (Ecuador), echipa sovietică de fotbal Dinamo Moscova a jucat în compania formației locale Barcelona. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 0-0.

CU PRILEJUL unei conferințe de presă care a avut loc la Ciudad de Mexico, s-a comunicat că fiacra olimpică pentru J.O. de vară va părași Grecia între 8 și 12 august 1968 și va urma ruta Italia, Spania, Indile de Vest (Veracruz), pînă la Port City (sud de Mexico) pe unde va intra în țara organizatoare a grandioșei competiții.

COMPETIȚIA internațională de patinaj viteză „Turneu celor 3 patinoare” programată astăzi și mâine, la înțînă, primele întreceri. Apoi, concursurile vor avea loc la Innsbruck (6 și 7 ianuarie) și Madonna di Campiglio (13 și 14 ianuarie). La întreceri

CONTINUÎNDU-ȘI turneul în U.R.S.S., echipa masculină de baschet a orașului Belgrad a jucat la Moscova cu echipa T.S.K.A. Baschetbaliștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 78-75 (33-39).

LA KLAGENFURT, echipa cehoslovacă de hochei pe gheață Motor cehce a învins cu 10-1 (3-1, 4-0, 3-0) echipa austriacă A.C. Klagenfurt. În meciul desfășurat la Innsbruck, pentru „Cupa Alpiilor” echipele E.V. Innsbruck și H.C. Jesenice (Iugoslavia), au terminat la egalitate: 1-1 (1-0, 0-1, 0-0).

ÎN CAMPIONATUL de hochei pe gheață al Cehoslovaciei, pe primul loc se află echipa Z.K.L. Brno cu 34 de puncte, urmată de Dukla Jihlava cu 33 de puncte, Sparta Praga cu 30 de puncte și Slovan Bratislava cu 30 de puncte. Rezultate mai importante din ultima etapă: Slovan Bratislava — Sparta Praga 3-1; Tevnia Pardubice — V.T.J. Humotov 8-1; Dukla Jihlava — V.S.J. Kocice 4-1.

La concursul de sărituri cu schiurile organizat la Ruhpolding (R. F. Germaniei) iugoslavul Majan Mesc s-a clasat pe locul doi, după suedezul Kjell Sjoeborg. Iată-l pe iugoslav în timpul săriturii.

J.P.I.—Agerpres